

שיחת השבוע

יש חדש

סדרים ציבוריים בארץ

בתי חב"ד ברחבי הארץ עורכים יותר ממאתיים סדרים ציבוריים, שבהם ישתתפו עשרות אלפי יהודים. הסדרים מיועדים לכל שכבות הציבור, לכל המעוניין לחגוג את הסדר כהלכתו, באווירה חסידית שמחה ומאחדת. ההשתתפות מותנית ברישום ובאישור מראש. פרטים באתר צעירי חב"ד ומוקד חב"ד *3770.

סדר לדוברי רוסית

ארגון מעלין בקודש, שעליד צעירי חב"ד, מארגן סמינר פסח לדוברי רוסית, בנושא 'חירות לנשמה', ובמסגרתו ליל סדר לאור הקבלה והחסידות. הסמינר יהיה בע"ה בנתניה והוא מיועד לצעירים דוברי רוסית מכל רחבי הארץ. אש"ל מלא, שיעורים, הרצאות, התוועדויות וכו'. פרטים בטל' 052-3711770.

הגדה עומדת

מדי שנה יוצאות לאור הגדות חדשות, והשנה פטנט מקורי – הגדה עומדת. ההגדה תופסת מקום מזערי על השולחן ועומדת ביציבות מול עיני המשתתפים בסדר. הדפדוף נעשה לאחור. טל' 050-5363861.

זמני השבוע

ניוירוק	דטרויט	מיאמי	לוס אנג'לס
6:50	7:26	7:14	6:47
7:49	8:27	8:06	7:42

322 בתי חב"ד מוקד חב"ד
לשירותכם *3770

כתובת המערכת: ת"ד 14 כפר חב"ד 6084000
טל' 729-72-2770100 • פקס 729-3-9606169
www.chabad.org.il • chabad@chabad.org.il

הפקה: המרכז לעזרי שלוחות
אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

לרפא את הפצעים ולהתרכז בעשייה

הבה נקשיב לקול העם. פחות מעניין אותו המשא ומתן המדיני. חשוב לו הרבה יותר לקדם את החינוך, הבריאות, הדיור ויוקר המחיה

בתוכנו פנימה כולנו מרגישים אחדות (צילום: אליהו לוי)

לשיתוף פעולה ולהירתמות של כל הכוחות למען המטרות המשותפות.

גם בסוגיה המדינית מתנהל ויכוח של סמאות, אבל אין הוא קיים במציאות. אולי יש מעטים שעדיין סבורים כי מסירת יהודה ושומרון וירושלים לערבים תביא שלום עלינו. רוב הציבור מביט במתרחש בשנים האחרונות במזרח התיכון והוא מבין שמהלך כזה יביא את האסלאם הקיצוני לפאתי תל-אביב, ירושלים, נתניה ועפולה. אם כן, למה אנחנו מוסיפים לריב ולהתווכח בשעה שהמציאות מוכיחה שכרגע אין בסיס לכל הדיונים האלה?

תהליך עקר

שימו לב מה קורה כאן: כמעט חמישים שנה אנחנו מתקוטטים בינינו בסוגיה המדינית. אין ספור משאבים הושקעו בזירה הזאת. היא גוזלת את מירב הזמן ותשומת הלב של הקברניטים. בכל פעם מציעים לנו להציג תכנית ויתורים חדשה. כל הניסיונות לקדם מהלכים כאלה הסתיימו במפח נפש ובהגברת הטרור ושפיכות הדמים. במקום שקט ושלום, התהליך המדיני הביא עלינו רק דם ודמעות. אולי הגיע הזמן להתמקד באתגרים האחרים של העם בישראל?

הבה נקשיב לקול העם במערכת הבחירות האחרונה. פחות מעניין אותו המשא ומתן המדיני. חשוב לו הרבה יותר לקדם את החינוך, הבריאות, הדיור, יוקר המחיה, התחבורה וכו'. נתרכז בזה, נשפר את כל הדברים האלה, וייטב לכולנו.

מדברים הרבה על המחיר הכלכלי לי של מערכות הבחירות התכופות אצלנו, אבל יש מחיר כבד לא פחות – מחיר השנאה וליבוי היצרים. למרבה הצער לא הצלחנו לבסס מערכת ערכים נאותה בדבר ניהול מערכת בחירות עניינית, מכובדת, שבה יש מקום לחילוקי דעות אבל אין מקום להכפשות ולזריעת ריב ומדון.

אנחנו מסיימים את מערכת הבחירות הזאת פצועים וחבולים. הפוליטיקאים – שתקפו את יריביהם במילים הבוטות ביותר –

יתחבקו זה עם זה במזנון הכנסת, ולעיתים אף ירקחו יחד את העימות הבא, שיוסיף אהדה לכל אחד ואחד מן הצדדים בקרב מחנהו. כי כזאת היא הפוליטיקה – מעל הדוכן צועקים ומתלהמים, ואילו במסדרונות קורצים ומתחבקים. אבל אנחנו, הציבור, נישאר עם השסעים שמערכת הבחירות הזאת פערה בתוכנו.

אין ויכוח אמיתי

זה הזמן לעסוק בריפוי הפצעים ובהגברת האחדות. במקורות היהדות מדברים הרבה על כוחה של האחדות ועל סכנת הפילוג. אהבת ישראל היא הכלי לברכת השם. כאשר אבינו שבשמים רואה שבניו מלוכדים ומאוחדים, הוא שוכן בתוכם ומעניק להם את שפע הברכה וההצלחה. פירוד הלבבות פוגם בברכה האלוקית, ופותח פתח למקטרגים.

את מערכת הבחירות צריך להשאיר מאחורינו. פני העם בימי הבחירות אינם הפנים האמיתיות שלנו. הקרב על המנדטים גורם לפעילי המפלגות להילחם על כל קול כאילו אין מחר. אבל בתוכנו פנימה כולנו מרגישים חיבור ואחדות. הדבר נבחן לא אחת, כאשר העם כולו התלכד כאיש אחד בלב אחד.

יש סוגיות שבהן קיימת מחלוקת, אבל רוב העניינים שעלו במערכת הבחירות אינם קשורים להשקפות עולם ולאמונות ודעות. הכול רוצים להוריד את יוקר המחיה, לאפשר דיור בריהשגה, לצמצם את העוני, לשפר את מערכת הבריאות, לקדם את הפריפריה. אם כן, יש כאן כר נרחב

ללמוד תורה עם 'ויקרא'

את מה שהוא קורא - הוא מתחבר עם התורה, דרך עצם נשמתו.

בזכות ההתבטלות

ביטוי לרעיון הזה נמצא גם בתורה שבעל-פה. הגמרא במסכת עירובין אומרת: "מפני מה זכו בית הילל לקבוע הלכה כמותם? מפני שנוחים ועלובים היו, ושונים דבריהן ודברי בית שמאי, ולא עוד אלא שמקדימים דברי בית שמאי לדבריהם". אפשר להבין שצניעותם סייעה להם לפתח סברות נכונות, אך מדוע נהגו להקדים את דברי החולקים עליהם לדבריהם?

אלא שבכך הצהירו בית הילל, שאף שפסקי ההלכה נקבעים על-פי אמות מידה שכליות, עם זה, מהותה הפנימית של התורה היא למעלה מההיגיון. לכן ביטלו את דעתם בפני דעת בית שמאי, כדי לבטא שכל סברה אנושית בטלה ומבוטלת לפני מהותה הנשגבה של התורה, שהיא חכמתו של הקב"ה. גישה זו זיכתה אותם שההלכה נקבעה כמותם.

(שיחות קודש תשל"ב, כרך ב, עמ' 30)

צורך לכנותו בשם. השם נועד לזהות את נושא השם ולהבדילו מאחרים, אך באומרנו 'ויקרא' ברור שאיננו נזקקים להסביר מי הקורא, שכן נוכחותו של הקב"ה ברורה ומוחלטת; הוא כאן.

הנשמה מחוברת

משמעותה של "ויקרא", שנוכחותו של הקב"ה בחיי היהודי היא ברמה הגבוהה ביותר. דיי לומר "ויקרא", ואנו יודעים במי מדובר, שכן עצמותו של יהודי קשורה בעצמותו של הקב"ה. הדבר דומה לקריאה של אב אל בנו הקטן. הקשר ביניהם אינו נובע ממניעים שכליים, אלא ממקום עמוק ופנימי בנפש, מעל להיגיון.

לכן גם אדם שאינו מבין דבר מדברי התורה שהוא קורא מקיים את מצוות לימוד התורה. אמנם התורה "היא חכמתכם ובינתכם", אך במהותה האמיתית היא חכמתו הבלתי-נתפשת של הקב"ה, היא עצמותו ומהותו. גם היהודי, במהותו ובעצמותו, הוא חלק אלוה ממעל ממש, ולכן אין הוא זקוק לשכל כדי להתחבר עם הקב"ה. גם בשעה ששכלו אינו בשל להבין

המילה 'ויקרא', הפותחת את הפרשה, מתארת את פניית הקב"ה אל משה רבנו בעניין עבודת הקרבנות. אך מאחר שהיא נבחרה לשמו של ספר מרכזי בתורה, בהכרח שהיא צופנת בתוכה רעיון מרכזי הקשור לתורה כולה.

מצאנו את המושג 'ויקרא' באשר לתורה כולה בהלכה הפסוקה בשולחן-ערוך, שאדם הקורא בתורה, אף אם אין הוא מבין דבר, מקיים את מצוות לימוד התורה. והלוא התורה היא חכמתו של הקב"ה, ומצוות לימוד תורה משמעותה להבין את דבריו? כיצד יכול אדם לצאת ידי חובת מצוות לימוד תורה על-ידי קריאה בלבד?

מי הפונה?

ההסבר טמון במילה 'ויקרא', שהיא פתיחה חריגה לפניית הקב"ה אל משה. בדרך כלל נאמר "ידבר ה' אל משה", "ויאמר ה' אל משה". כאן לא נאמר מי הפונה, אלא דמות נסתרת - "ויקרא אל משה".

אלא שדווקא ההסתרות של הקב"ה מצביעה על נוכחות בולטת מאוד שלו, עד כדי כך שאין

אמרת השבוע

שאלה לא-מעשית

בראשית תקופת התגלותו של הבעש"ט ביקר בעיר אחת ונכנס לבית הכנסת, להתפלל. בימים ההם ריננו על החסידים שאינם עוסקים בתורה. רב המקום הפנה אל הבעש"ט שאלה פעוטה: "מה דינו של מי ששכח לומר 'יעלה ויבוא', האם עליו לחזור ולהתפלל?".

אותו יום היה ראש-חודש. הביט בו הבעש"ט והשיב: "שאלה זו איננה מעשית לא למר ולא לי. כבודו ישכח גם כשיתפלל בפעם השנייה, ואילו אני לא אשכח גם בפעם הראשונה".

וכך היה, אותו רב שכח לומר 'יעלה ויבוא', התפלל שנית ושכח גם בפעם השנייה...

פתגם חסידי

"מהי התבוננות? אדם צריך להתבונן מה הוא יכול להיות, מה הוא מוכרח להיות, ומה הוא בהווה. זוהי התבוננות!" (אדמו"ר הרש"ב מליובאוויטש)

מאת הרב אליעזר ברוד | הקרבת קרבנות

מן המעיין

שלושה סוגים

"אם עולה קרבנו מן הבקר" (ויקרא א,ג). הפסוק מונה שלושה סוגים של קרבן עולה: מן הבקר, מן הצאן ומן העוף. העשיר, שהוא מלא גאווה ונוטה לחטוא יותר, צריך להביא קרבן גדול - פר, מן הבקר. הבינוני, החוטא פחות, מביא עולה מן הצאן - שה. ואילו העני, שפל הרוח, החוטא פחות מכולם, דיי לו בקרבן הקטן ביותר - מן העוף.

(זוהר)

המרבה והממעיט

"ריח ניחוח לה" (ויקרא א,ז). נאמר בעוף "ריח ניחוח" ונאמר בבהמה "ריח ניחוח". לומר לך, אחד המרבה ואחד הממעיט ובלבד שיכוון את ליבו לשמים.

(רש"י)

כוונת העני

האמירה "ובלבד שיכוון את ליבו לשמים" לא נאמרה על "הממעיט", אלא על "המרבה", על המביא קרבן מתוך עושר. שכן הממעיט, העני, ודאי שהוא מכוון את ליבו לשמים.

(רבי בונם מפשיסחה)

עולה לדרגת שם הוי"ה

"אדם כי יקריב מכם קרבן לה" (ויקרא א,ב). כאשר האדם מקריב ומקדיש את כל אשר לו לאלוקות, אזי "קרבן לה" - הוא מתקרב

ומתעלה לדרגת שם הוי"ה, שזו דרגה שלמעלה מן הטבע.

(האדמו"ר האמצעי מליובאוויטש)

שחיטה ומשיכה

"ושחט את בן הבקר" (ויקרא א,ה). אומרת הגמרא (חולין ל): "אין שחט אלא ומשך". השחיטה מושכת ומעלה את הבהמה או את העוף ממצבם הגשמי ומכשירה אותם שיוכלו להתעלות מבחינת 'חי' לבחינת 'מְדַבֵּר', כאשר הם נעשים דמו ובשרו של האדם האוכלם. ואף בשחיטת הנפש הבהמית כן - יש למשוך ולהעלות אותה עד שתוכל להתבטל בקדושת הנפש האלוקית.

(הרבי מליובאוויטש)

להתרחק מהקצוות

"כי כל שאור וכל דבש לא תקטירו ממנו אישה לה" (ויקרא ב,א). שאור ודבש מייצגים שני קצוות. ראוי לאדם להתרחק משני הקצוות וללכת בשביל הזהב.

(רבי יוסף-שאל נתנזון)

עבודת ההתבטלות

הדבש רומז על תענוג וטובי-טעם בעבודת הבורא. לכן אין הוא ראוי להיקרב בקרבן מנחה, המורה על ביטול וקבלת עול. זה גם הטעם שאין המנחה באה חמץ אלא מצה, "לחם עוני", הרומז להתבטלות.

(אור התורה)

הכול מחושב

אווירה עגמומית עמדה בחלל העגלה. שני הנוסעים ישבו בשתיקה, ומפעם לפעם פלטו אנחה. פניהם היו שקועות בספרי התהילים שבידיהם.

אחים לצרה היו שני החסידים. חברים בלב ונפש, בעלי אמצעים, אך חייהם רווי סבל. האחד עסוק בהימלטות מפני נושים, וחברו מתמודד עם שלום בית מעורער. הראשון רוצה למכור חלק מאחוזתו, השווה פי עשרה מהחוב, ולשלם לנושיו. השני מבקש לגרש את אשתו ולשים קץ למריבות הבלתיפוסקות ביניהם.

קעת הם בדרכם אל רבי אברהם ה'מלאך', בנו של המגיד ממזריטש. הם יתנו באוזניו את צרותיהם, ויבקשו את הסכמתו וברכתו לצעד שבדעתם לנקוט.

נתן בהם הצדיק את עיניו החודרות, ואחר התעטף בשתיקה לרגעים מספר. "ראו", אמר לבסוף, "אם אתם שואלים את פי - אתה אל תגרש את אשתך, ואתה אל תמכור מאחוזתך כדי לשלם את חובך".

השניים נדהמו. הם הביטו זה בזה בתימהון. האומנם שמעו אוזניהם נכונה? הלוא הפתרונות שהציגו היו הגיוניים ביותר ומתקבלים על הדעת. אולם דברי הרבי ברורים וחדים. אין טעם לנסות ולשכנע. השניים נפרדו לשלום מהרבי ושבו לבתיהם, ובליבם תמיהה ומבוכה.

הזמן חלף. השניים הוסיפו לסבול איש-איש מצרתו הפרטית, ושום הטבה לא נראתה באופק. החסיד בעל החוב הרגיש שבאו מים עד נפש. הנושים ירדו לחייו, עד שכבר לא היה יכול עוד.

לילה שלם התייסר בלבטים. מצד אחד חזקה עליו מצוות הרבי שלא למכור מאחוזתו, ומן הצד השני - הלוא ברגע אחד הוא יכול להיחלץ מהצרה המעיקה הזאת, ולהישאר משוחרר מחובות כאשר רוב הונו בידי.

בבוקר נשבר האיש. בלב כבד מכר נתח מאחוזתו. בכסף מיהר לשלם את חובו. הוא חש הקלה. לעומתו, חברו התמיד בציות לצדיק, ונמנע מלגרש את אשתו, אף שזו מיררה את חייו בכל הזדמנות.

לא חלף זמן רב והחסיד בעל האחוזה נפל למשכב. מחלה קשה ופתאומית פגעה בו. הוא שכב על מיטתו, סובל ומתייסר. הזמן חלף ולא נראתה

הטבה במצב בריאותו.

הגיע מועד הנסיעה הקבוע של השניים אל רבי אברהם ה'מלאך'. החסיד, שסבל מבעיות בשלום בית, בא אל חברו והתעניין אם ירצה גם השנה להצטרף לנסיעה. "ראה", נאנח הלה בשיברון לב, "אני מוטל

על מיטתי ומצבי מידרדר מיום ליום. אינני מסוגל לנסוע. אגא, קח פתקת בקשה ממני והנח אותה לפני הצדיק שיעתיר עליי רחמים".

נסע החבר בגפו אל הרבי. אך דרך על מפתן חדרו של הצדיק, הישיר אליו ה'מלאך' את עיניו וקרא: "היכן

לומדים גאולה

מאת מנחם ברוד

הלוח הניסי

עם ישראל חי ופועל על-פי שני לוחות שנה: הראשון הוא הלוח הרגיל, שמתחיל בתשרי ומסתיים באלול; השני מתחיל בניסן ומסתיים באדר. על-פי הלוח הראשון חודש תשרי הוא החודש הראשון של השנה, ואילו על-פי הלוח השני חודש תשרי הוא החודש השביעי, והחודש הראשון הוא - ניסן.

במדרש (שמות רבה פרשה טו"א) נאמר: "משבחר הקב"ה בעולמו, קבע בו ראשי חודשים ושנים; ומשבחר ביעקב ובניו, קבע בו ראש חודש של גאולה". פירוש הדבר, שהלוח המתחיל בתשרי קשור יותר עם ההתנהלות הכללית של העולם, ואילו הלוח שמתחיל בניסן קשור לצד העליטבעי, הצד של הגאולה, שהוא הצד האמיתי של עם ישראל.

שתי דרכי הנהגה

בשתי דרכי הנהגה הקב"ה מנהיג את עולמו. הנהגה אחת היא הטבעית, הקשורה בסדרי העולם ובחוקי הטבע. הנהגה השנייה היא הניסית, העומדת מעל לטבע ומשדדת את מערכות הטבע. חודש תשרי, המציין את בריאת העולם, הוא החודש הראשון של שיטת הנהגה הטבעית; ואילו חודש ניסן, שבו נגאלו אבותינו ממצרים ונעשו להם הניסים הגדולים, הוא החודש הראשון של הנהגה הניסית.

על-פי זה ניטיב להבין את דברי המדרש. לעולם כולו קבע הקב"ה "ראשי חודשים ושנים", שהוא לוח השנה הרגיל, המתחיל בתשרי והמציין את הנהגה הטבעית. אבל "משבחר ביעקב ובניו, קבע בו חודש של גאולה" - לעם היהודי קבע הקב"ה עוד לוח שנה, המתחיל בניסן והמציין את הנהגה הניסית.

עם ישראל חי ומתקיים אפוא בעת ובעונה אחת בשני מישורים: הוא חי בדרך הטבע, על-פי חוקי הטבע ומגבלותיו, ועם זה יש בו תמיד יסוד על-טבעי, שאינו כפוף לטבע ולחוקיו.

יהודים חיים בדרך הטבע: בני-אדם האוכלים ושותים, נולדים ומתים, צוחקים ובוכים - אנשים ככל האדם, לא מלאכים. ועם זה, הם מצליחים בדרך כלשהי לשרוד ולפרוח על-אף כל התחזיות ולמרות כל הרדיפות וההשמדות, ששום עם אחר לא נתסה בשמכותן. כמה פעמים במהלך ההיסטוריה ניבאו ה'מומחים' את כיליונו של העם היהודי, והוא, כאילו לועג לכל המומחים ולכל התחזיות (הנכונות על-פי חוקי הטבע הרגילים) - חי וקיים. זה עם ישראל, שבמקביל לחוקי הטבע יש לו חוקי קיום משלו, חוקים על-טבעיים שיסודם בקב"ה.

חודש הניסים

שני המישורים הללו קיימים גם בעבודת ה'. כל אדם יש דברים שבכוחו לבצע ויש דברים שאינם בני ביצוע בעיניו. ואולי באמת אין ביכולתו לבצע דברים מסויימים, על-פי מצב כוחותיו ואפשרויותיו. כל זה היה נכון לו הנהגה היחידה התופסת לגבי הייתה הנהגה הטבעית; אבל מאחר שהקב"ה מנהיג גם בהנהגה ניסית - בכוחו להתעלות מעל מגבלותיו ולבצע גם את הדברים הנראים לו בלתיאפשריים. כי זה כוחו של יהודי, שגם ה'נס' הוא חלק טבעי ממנו.

לכן הגאולה יכולה לבוא תיכף ומיד ממש, מפני שניתן לעם ישראל הכוח לפעול על-פי "חודש של גאולה" - הנהגה על-טבעית. אמנם מצד הסדר הטבעי הגאולה צריכה לבוא בתהליך מסויים, שגם דורש זמן וכו', אבל ברגע שיהודי מתעלה למימד הניסי שבו - הוא יכול לגרום שהגאולה תבוא כהרף עין, תיכף ומיד ממש. זו משמעותו של חודש ניסן, חודש הגאולה, החודש הראשון של לוח השנה המציין את הנהגה הניסית, הנהגה של הגאולה.

חברך? מדוע באת לבדך?". החסיד ענה: "חברי לקה במחלה קשה, והוא מרותק למיטתו. הוא מסר בידי פתקת בקשת ברכה, כדי שהרבי יתפלל עליי".

שמע רבי אברהם את הדברים והבעת צער עלתה על פניו. "אוי ואבוי!", קרא, "ודאי מכר את אחוזתו כדי להיפטר מן החוב. הלא כן?".

החבר הניד בראשו לאות הן. בשפל קול תיאר לפני הצדיק את סאת הסבל שגדשה, את המצוקה היום-יומית שפקדה אותו, והוסיף דברי סגנון ולימוד זכות על החבר שהפר את הוראת הצדיק.

"שמע נא", אמר רבי אברהם לחסיד. "ודאי אתה תמה מדוע לא הסכמתי שחברך ימכור חלק מנחלתו וישלם את חובו. בדרך כלל אין מגלים דברים מכבשונו של עולם, אך הפעם אחרוג ממנהגי, ואז תבין מדוע לעיתים משיב הצדיק תשובה שנראית חסרת היגיון.

"בספר איוב נכתב: 'הֲוֹן כָּל אֱלֹהִים יַעֲשֶׂה אֵל פְּעֻמִּים שְׁלוֹשׁ עִם גְּבֹר, לְהָשִׁיב נִפְשׁוֹ מִנִּי שְׁחַת לְאוֹר בְּאוֹר הַחַיִּים'. הזוהר הקדוש מסביר שהכוונה לאדם שחטא חס ושלוש, ומת בטרם עשה תשובה. הקב"ה שולחו לעולם הזה שנית, בגלגול, כדי לתת לו הזדמנות לתקן את חטאיו. אם גם בפעם השנייה לא עבד את ה' כראוי, הוא יורד בפעם השלישית. אם לא ניצל את כל ההזדמנויות האלה, שוב אין לו תקנה.

"ובכליזאת", הוסיף רבי אברהם לחשוף צפונות באוזני החסיד הנרעש, "הלוא השם יתברך הוא בעל הרחמים ורוצה לבל ידח ממנו נידח. על כן הוא מסכים לשלוח את האדם לעולם הזה בפעם הרביעית, ואז הוא מכניס צרות בחייו, כדוגמת אישה רעה או נושים. הוא גורם שחייו לא יהיו חיים, שכן הגמרא אומרת: 'שלושה אין רואים פני גיהנום: דקדוקי עניות, חולי מעיים, רשות (נושים), ויש אומרים - אישה רעה'. הסבל הרב שהם חווים בחייהם מציל אותם מקטרוגים, ומאפשר להם להיות לאורך ימים ושנים טובות.

"שניכם", סיים רבי אברהם, "חיים כאן בגלגול רביעי, שנועד לתיקון פגמים מן העבר. למרבה הצער, חייכם מותנים בכך שלא תדעו נחת ושלווה. אין מנוס מכך, כדי להבטיח לכם אריכות ימים ואפשרות לתקן את פגמי הנשמה. קעת אתה מבין מדוע מנעתי מכם לפתור את צרותיכם?".

(על-פי 'נר ישראל', בשם האדמו"ר הזקן משטפנשט)

חרדים בחזית המדע

ויותר מיצירתו של הקב"ה". ואכן זו מטרת המכון – "לקיים מחקרים ברמה הגבוהה ביותר ובאמות המידה המקצועיות ביותר, גם בנושאים רוחניים".

שאלות בלי פתרון

את המכון מנהל הרב אליעזר גרינבוים. המכון מתעתד לעסוק בין השאר באישוש עדויות על האמת ההיסטורית המשתקפת בתנ"ך. "יש יחס בעייתי מצד כמה היסטוריונים לתקופת התנ"ך", אומר הפרופ' אורבך. "למעשה יש כל הזמן תגליות חדשות ועדויות חשובות מהעולם העתיק, שמאששים את סיפורי התנ"ך ואת הבנת תולדות העולם העתיק, עלפי המתואר בתנ"ך. אנו נבדוק את כל המקורות הקיימים ונציג את המחקרים האלה".

אורבך מרחיב על מחקרים בנושאים רוחניים: "אייאפשר להבין את המציאות בלי הממדים הרוחניים. עד היום, המדע הגביל את עצמו (בצדק) לחקר המציאות הפיזית. עכשיו, אחרי שהתקדמנו היטב בחקר המציאות הפיזית, אפשר לחקור ביסודיות גם תופעות רוחניות הקשורות לעצם הקיום האנושי".

כבוד מעמיתים

לדבריו, יש כיום מאות רבות של מדענים שומרי מצוות. "אני בקשר גם עם הרבה מדענים לא"

הרחק מעין הציבור מתחולל בעת האחרונה מפנה מעניין מאוד בעולם המדעי הישראלי: קבוצת חוקרים ומדענים, בהם פיזיקאים, כימאים, רופאים ואנשי אקדמיה מכל התחומים, מקימים את 'המכון למדע ותודעה', בשאיפה לחקור תופעות רוחניות בכלים מדעיים, מתוך נאמנות לאמות מידה מדעיות ברמה הגבוהה ביותר.

אחד החברים במכון הוא הפרופ' דורון אורבך (62), ראש הקבוצה לאלקטרוכימיה באוניברסיטת בראיילן. אורבך, יוצא יחידות קרביות ובעל קריירה מפוארת באקדמיה, החל לשמור מצוות בצעירותו וכיום מתגורר בבני ברק. "מטרתנו אינה להילחם במערכות אקדמיות ולא לקרוא עליהן תיגר", מבהיר אורבך, "אלא להפך, להשלים את חקר הקיים ולהרחיב את היריעה".

חקר הרוחניות

לדבריו, "המכון קם על רקע שיח על יהדות ומדע, יהדות מול כפירה. כיום יש יותר ויותר מדענים יראי שמים ותלמידי חכמים, הנמצאים בחזית המדע והמדע. יש להם הרבה מה לומר על נקודות החיבור שבין מדע ליהדות".

שלא כתפיסה ששלטה בעבר, שהידע המדעי בא על חשבון האמונה, הפרופ' אורבך סבור שחקר הבריאה מחזק את האמונה דווקא: "כל המחקרים מבוססים על חוקי הטבע שיצר בורא העולם. אדם שחוקר את הבריאה משכלל את התפעלותו יותר

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי עומר

הכשרת שיש סינתטי

שאלה: האם אפשר להכשיר משטח עבודה במטבח העשוי שיש יצוק?

תשובה: בסיס השאלה הוא אם שיש זה, המיוצר מאבן טחונה ומגובש באמצעות דבק פלסטי, דינו כשאר הכלים (ובכללם כלי אבן) שאפשר להכשירם על ידי הגעלה וליבון, או שמא דינו ככלי חרס, שכדברי חז"ל: "התורה העידה עליו שאינו יוצא מידי דופיו לעולם". ואולי דינו ככלי זכוכית, שלדעת השולחן ערוך אינו צריך הגעלה כלל אלא שוטפים אותו בצונן ודיו, ואילו לדעת הרמ"א יש להחמיר שאפילו הגעלה לא תועיל לו.

בעל התניא כתב בשולחן ערוך שלו שכלי אדמה שלא נצרפו בכבשן, אין דינם ככלי חרס.

מומחים מסבירים שכלי חרס סופג נוזלים ואף סופח אותם, כך שהם נקשרים לדפנות הכלי

"העיסוק המדעי מחבר לבורא". אורבך

יהודים בעולם, שמאמינים באלוקים, והאמונה אינה סותרת אצלם שום ממצא מחקרי, מספר הפרופ' אורבך. "אני אישית לא חשבת לרגע שיש סתירה בין אמונתי בבורא העולם לעיסוקי המדעי. להפך, העיסוק המדעי מחבר אותי לבורא. כל מה שאני חוקר אלו מתנות מהשם".

עליאף חזותו החרדית, אורבך אינו מרגיש 'עוף מוזר'. "אני נמצא בחזית המדע בתחומים שבהם אני עוסק, ומשתתף הרבה בכינוסים בין לאומיים. בכל מקום דואגים לי לאוכל כשר. היחס מצויין. וכן, גם בארץ זה כך. מעולם לא הרגשתי שמזלזלים בי על היותי יהודי חרדי".

ברכות וישועות

רבים נושעו מברכותיו הקדושות של הרבי מליובאוויטש

גם כיום אפשר לעלות ולהשתטח על 'הציון' הקדוש של הרבי, ולשלוח מכתבים ל'ציון' לבקשת ברכה.

ohel chabad lubavitch, 226_20 Francis

Lewis Blvd. Cambria Heights, N.Y 11411

Tel: 1-718-723 4545, Fax: 1-718-723 4444

www.ohelchabad.org

רוצים לדעת מה יהיה?

הספר שמסביר בלשון בהירה את חשיבות האמונה בביאת המשיח, מהי הגאולה, מה יעשה המשיח, כיצד יתגלה, ומה יקרה באחרית הימים

368 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

יש מה לספר!

כך ראשון בסדרה המכנסת את הסיפורים האהובים שפורסמו ב'שיחת השבוע'

63 סיפורים מופלאים על צדיקי ישראל מכל החוגים

עריכה חדשה | עיצוב מרהיב | 320 עמודים | כריכה קשה

להזמנות: טל' 1-718-6041020

